

Паула Лайт

Кухата марионетка
Станишев – символ на
крайното унижение за
Родината

През последните няколко години, когато разрухата, отчаянието и безпътницата станаха съдба за народа ни, когато организираната престъпност и бившата комунистическа върхушка дърпаха конците, когато всеки, който имаше младост, сила, интелект и достойнство напусна страната и тук остана окаяният и обезверен „човешки материал“, в това грозно, чудовищно и безрадостно време Москва чрез указания и декрети, уреди нейният слугинаж да ни нанесе последното и най-тежко оскърбление. Оскърблението си има име: Сергей Димитриевич Станишев. Защото, съгласете се, премиерът е емблематичен за една държава. По неговата същност светът оценява нейната сила, независимост, качества и способност да се развива и прогресира във времето. Наше лице стана едно пълно нищожество, на което липсва дори капчица достойнство, характер и способност. Нека проследим твърде жалкия му житейски път:

Това същество е родено на 05.05.1966 година в град Херсон, СССР (днешна Украйна). Син е на Димитър Яков Станишев, бивш секретар на ЦК на БКП, отговарял за международните връзки на БКП и на Дина Сергеевна Мухина, преподавател във факултета по славянски филологии към Софийски университет.

При такъв трамплин – татко във висшата комунистическа йерархия и майка – почитана съветска гражданка момчето би следвало да покори върхове и да извърши чудеса в развитието на кариерата си. Налице са всички привилегии, които да направят пътя му широк и лесен. Има, обаче, личности, които са толкова нищожни и инертни, толкова пасивни и лишени от капчица талант, че нищо не е в състояние да ги изведе към върха. Поне не и чрез собствените им качества.

Момчето завършва средното си образование в София с отличие. Естествено, бивайки съветски гражданин с подходящия идеологически произход, получава възможността да бъде моделиран и шлифован в Московски държавен университет, където през 1989 г. завършва успешно. Дипломната работа, която е защитил е на тема „Ролята на униформите за бойния дух на военнослужещите в Червената армия“. Ето това е приносът на младия гений към историческото познание! Пет години покъсно защитава и докторат на тема „Системата на служебното повишение на висшите граждански чинове в Русия и нейната еволюция през втората половина на 19 век“. Точно такъв абсолютно безполезен и некадър индивид е идеалният кадър от гледна точка на комунистическите възгледи. Подобна личност не може да не осъзнава собствената си безполезност, непригодност към истински ползотворни занимания, некадърност. Това автоматично прави човека послушен, превръща го в

марионетка, в пасивна глина, готова да бъде моделирана по волята на своите кукловоди-господари. Такава личност няма начин да не расте в йерархията.

През 1998 г. Станишев специализира политически науки в Московската школа за политически изследвания, а в периода 1999–2000 година момчето е изпратено за награда да учи международни отношения в Лондонската школа за икономика и политически науки. Там се намират скантите партийни фондове на другарите, процъфтяват великденчета, формира се кликата около принц Кирил. Там момчето Сергей защитава научно изследване на тема „Съвременната външна политика на Русия“.

Как нашият герой няма да благоговее пред господарите си в Москва? Близко десет години след завършване на средното си образование той живее като техен храненик, без да свърши нищо полезно, без да работи и един ден, без да служи в армията (въпреки любовта си към „униформите“ и „бойния дух“)!

Затова буди учудване факта, че през 1996 година се отказва от руско гражданство и става български гражданин. Обяснението е само едно – момъкът действа по заповед на своите опекуни, които подготвят верния си слуга и протеже за политическа кариера в България.

И тя не закъснява, а започва с пълна сила година преди смяната на гражданството. През 1995 г. Сергей е назначен за главен експерт в отдел „Външна политика и международна дейност“ към Висшия съвет на БСП, а от 1996 до 2001 г. става завеждащ отдел.

През май, 2000 г. момъкът е избран за член на Висшия съвет на БСП, а през юни, 2001 г. яхва гребена на вълната на голямата политика и става депутат от листата на Коалиция за България за 19 Многомандатен избирателен район в Русе. През декември същата година вече е председател на Висшия съвет на БСП и на Парламентарната група на „Коалиция за България“.

Не е за учудване, че шеметната кариера на една креатура, изпълзяла върху лабораторното стъкло на окаения ни политически живот от мръсните блатни води на пълната посредственост и безхаберие оскърбява други кадри на БСП, които, вероятно, са не по-малко предани на Москва, но за разлика от Сергей са мислещи хора. Пример за такава реакция към подема на Станишев е, да речем, Татяна Дончева. Както и да е, възмущението и опитът да се спре безумието са напразни. За Русия, Сергей е най-подходящият кадър, който да оглави българската държава. Той е посредствен, малодушен, безполезен и, меко казано, не особено умен. Такива хора са покорни до безгръбначие, защото без своите кукловоди

биха се върнали обратно в калта, където им е мястото.

През юни, 2005 г. Станишев отново става депутат за Коалиция за България, този път за Втори Бургаски многомандатен изборителен регион. Председател е на Парламентарната група до избирането му за министър-председател на Република България, което става на 16.08.2005 година.

В какъв смисъл намирам това събитие за огромно унижение и страшно падение?

Първо, Станишев не е работил нещо истински полезно за някого и един ден през живота си. Предполагам, че първото вписване в Трудовата му книжка е като депутат, освен ако придобиването на докторат в Москва или специализация в Лондон не се зачитат за такъв или приемем за труд дейността му като журналист на свободна практика в рамките на няколко години. Той не познава потта и сълзите, страданието и любовта, творчеството и възторга. Едва ли някога е засял дърво, заченал или осиновил дете, положил брачна клетва пред човека, който обича. Лично аз не вярвам да е способен на истинска любов или на истинска омраза. Може ли такава личност да има достойнство и самочувствие? Може ли плазмодият да има гръбнак?

За него великият баснописец би възкликнал:

- „Кажи ми, жалко ти творение, как се издигна чак дотук?
- С пълзене!“

Но нима Путин и последователите му имат потребност от друг тип държавник в България, която желаят да съхранят като свой пасивен и безличен сателит? Момчето Станишев идеално съответства на целите и експанзионистичните амбиции на голямата северна държава.

Как се изявява в политическо отношение премиерът?

Преди всичко, прави впечатление неговата поразителна инфантилност. По отношение на зрялост и житейски опит, на мъдрост и интелект той съответства на едно тринадесет-четирнадесет годишно момче. Особено комични са опитите му да се хареса на младите хора в страната си, като имитира нескопосно авангарден и храбър младок. Оттам и неговата „рокерска“ кариера. На практика, обаче, се получава точно обратният ефект. Истинските рокери, смелите рицари на железните жребци се чувстват оскърбени и подиграни от твърдението на този екземпляр с меки китки и мекушава същност, че е един от тях. Това положение не може да се промени с постове и пари. Презрението не може да бъде

удаено в бира и затрупано с кебапчета. Неговата свита, ония, които са готови да встъпят в Младежки съюз към БСП са мекушави карриеристи с не повече достойнство и качества от лидера си.

В отношението на премиера към кризите във вътрешната политика също блика детинщина, глупост и безмозъчна наглост. На негово място, един Луканов, например, би къдрил безмислени слова, би лял статистика за някакви несъществуващи успехи на властта, но би се въздържал от открито нагло поведение. Малцина са онези, които биха назвали саркастично „седянка“ учителската стачка, които биха се хилели като леки госпожици в моменти, в които опозицията е хванала министъра на вътрешните работи по бели гащи да си гука с лица от престъпния свят или когато във финансовото министерство са разкрити крупни измами и кражби чрез източване на ДДС. Станишев реагира точно толкова неадекватно на кризисни положения. Вероятно, все пак, господарите му са прекалили в старанието си да подготвят за България съвършено безмозъчен държавен глава.

Още по-фрапиращи са гафовете на премиера във външната политика. Привидно, там нещата са добре. По време на това правителство сме страна – членка на ЕС. Но дали всичко, което се случва е толкова хубаво за Родината, а и за ЕС? Преди известно време, един чуждестранен дипломат с житейски опит и мъдрост прогнозира, че България може да се превърне в Троянски кон в ЕС. Като данайци в тази древногръцка трагедия той виждаше Русия. Дали и доколко е бил прав?

Трудно ми е да преценя това, но страната ни стана синоним за корупция по високите етажи на властта, за скапана съдебна система, за злоупотреби с Европейските фондове и за безхаберие на родните висши чиновници.

Да вземем един единствен пример за реакцията на Станишев пред поредния скандал, свързан с България, в Брюксел. В периода, когато ни бяха спрени Европейските фондове по програмата „Фар“, поради присвояване на 220 млн. евро, вместо да поеме ангажменти и да предприеме енергични мерки за откриване и наказване на виновниците, премиерът ни започна да се държи като нещипана госпожица и да хленчи, че Брюксел обвинявал София несправедливо и че отнемането на фондовете щяло да доведе до „криза във вътрешната политика“.

Разбира се, нито един нормален, здравомислещ българин не следва неговата линия на поведение. Цитирам едно от най-меките изказвания по въпроса, което открих във форумите за оня период:

„Брех, да му се не види! Лапачите на парите на европейските

данъкоплатци, разбирай обръчите на Доган и на БСП, били огорчени, че малко ще им поограничат краденето!“

Народът ни не се състои от безмозъчни идиоти и хората много добре разбират истината и мащаба на безобразието и злоупотребите на властта. Още по-тъжно е, обаче, да е налице мъдър народ с почти дебилен премиер!

Друг пример, който илюстрира добре раболепното поведение на младия премиер към господарите му в Русия е неговото посещение там след газовата криза. Момчето, заедно с други дребни чиновници и лакеи е чакало в предверието на покоите на Медведев, за да бъде прието. Завърна се в победоносна еуфория, тъй като господарят е заявил великодушно: „Газ ще има!“. В замяна, Станишев се е оправдавал за американските военни бази и е обещавал България да стане посредник при усилията за затопляне на отношенията между Русия и Европа. Все едно, че ние сме голям авторитет в Брюксел и че думата ни би се чула там! Та нали неотдавна в „International Herald Tribune“ излезе материал, който визираще връзките на двама български министри с подземните структури на престъпния свят?! Едно стана ясно от срещата на Станишев в Москва. Доколкото зависи от неговата воля и от волята на управляващата партия, Родината ще става все повече и повече енергийно зависима от Русия!

Ето такава е положението на България във вътрешната политика и пред външния свят при управлението на Сергей Димитриевич!

В навечерието на предстоящите парламентарни избори не апелирам към неговата съвест! За да имаш и капчица чувство за собствената вина и покаяние, трябва, все пак, да не ти липсва съвсем разум, воля и дух. Апелирам, обаче, към управляващата БСП. Колкото и да сте доказали във времето, че ви е чужда всяка нравственост, всеки срам и всяко покаяние, освестете се! Не използвайте гласовете на клетите зомбирани старци, за да поставите държавното кормило в ръцете на нищожества! За да ви уважават поне собствените ви господари, нужно е, все пак, да имате някакъв разум и морал. Идва време разделно, когато страданието, трусовете, кризата и болката ще преосмислят ценности и идеи. Бивайки човешки същества, не позволявайте да се озовете в бездната на грях, за който няма изкупление!

КРАЙ

© 2009 Паула Лайт

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11161>]